

**Türkiye Cumhuriyeti ve Avusturya Cumhuriyetinin Taraf Buldukları
1.3.1954 Tarihli Hukuk Usulüne Dair Lahey Sözleşmesine İlişkin Olarak
Yaptıkları 16 Eylül 1988 Tarihli Ek Anlaşmanın Onaylanmasının
Uygun Bulduğuna Dair Kanun**

(Resmî Gazete ile yayımı : 21.5.1991 Sayı : 20877)

Kanun No.
3726

Kabul Tarihi
8.5.1991

MADDE 1. — Türkiye Cumhuriyeti ile Avusturya Cumhuriyeti arasında 16.9.1988 tarihinde Ankara'da imzalanan, taraf buldukları 1.3.1954 tarihli Hukuk Usulüne Dair Lahey Sözleşmesine ilişkin, Ek Anlaşmanın onaylanması uygun bulunmuştur.

MADDE 2. — Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3. — Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

**TÜRKİYE CUMHURİYETİ VE AVUSTURYA CUMHURİYETİNİN
TARAF BULUNDUKLARI
1.3.1954 TARİHLİ HUKUK USULÜNE DAİR LAHEY SÖZLEŞMESİ'NE
İLİŞKİN OLARAK YAPTIKLARI
16 EYLÜL 1988 TARİHLİ
EK ANLAŞMA**

Türkiye Cumhuriyeti ile Avusturya Cumhuriyeti,
Her iki ülkenin de taraf bulunduğu 1.3.1954 tarihli Hukuk Usulüne Dair Lahey Sözleşmesi'nin uygulanmasını kolaylaştırmak amacıyla bu konuda bir Anlaşma aktolunmasını kararlaştırmışlardır. Bu amaçla,

Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı,

Sayın Ahmet Mesut YILMAZ
Dışişleri Bakanı

Avusturya Cumhuriyeti Federal Cumhurbaşkanı,

Sayın Dr. Alois MOCK
Başbakan Yardımcısı, Federal Dışişleri Bakanı
yetkili temsilcileri olarak atamışlardır.

Bu Temsilciler, usulüne uygun ve geçerli yetki belgelerini gösterdikten sonra aşağıdaki hükümler üzerinde anlaşmışlardır :

MADDE 1

İki ülkeden birinin vatandaşları diğer ülkede o ülkenin vatandaşları gibi kendileri ve malları için aynı hukukî güvence altındadırlar. Bu maksatla da mahkemelere müracaat edebilir ve o ülke vatandaşları gibi aynı şartlarla mahkeme önüne çıkabilirler.

MADDE 2

İki ülkeden birinin vatandaşları diğerinin ülkesinde, aynen o ülke vatandaşları gibi adli müzaheretten yararlanacaklardır.

MADDE 3

İki ülkeden birinin vatandaşlarından diğer ülkede mahkeme huzuruna çıktıkları zaman yabancı olmaları veya davanın görüldüğü ülkede ikâmet etmemeleri sebebiyle, her ne nam altında olursa olsun bir teminat veya depozito istenemez.

MADDE 4

Diğer Âkit Devletin ülkesinde bulunan kişiler hakkındaki adli veya gayri adli evrakla ilgili tebligat talepleri doğrudan talepte bulunan Devlet Adalet Bakanlığı tarafından talepte bulunulan Devlet Adalet Bakanlığına intikal ettirilecektir.

Tebliğat, talepte bulunulan Devlet hukukunda öngörülen şekil ve şartlarla gerçekleştirilecektir. Ayrıca tebligatın özel bir şekilde yapılması hususundaki talep, talepte bulunulan Devletin mevzuatına aykırı olmadığı takdirde yerine getirilecektir. Tebligatın yapıldığına dair belge, talepte bulunulan Devlet Adalet Bakanlığı tarafından talepte bulunan Devlet Adalet Bakanlığına gönderilecektir. Tebligat gerçekleşmemişse bunun sebepleri bildirilecektir.

Tebliğata ilişkin tekidler ve bildirimler de keza Adalet Bakanlıkları arasında yapılır.

MADDE 5

Diğer Âkit Devletin ülkesinde bulunan kişiler hakkındaki istinabe talepleri, talepte bulunulan Devlet Adalet Bakanlığı tarafından talepte bulunulan Devlet Adalet Bakanlığına intikal ettirilecektir.

Adli yardım talebinde bulunulan Devlet Adalet Bakanlığı kendi iç hukukunda öngörülen şekil ve şartlarla istinabeyi gerçekleştirecektir. Ayrıca istinabenin özel bir şekilde yapılması hususundaki talep, talepte bulunulan Devletin mevzuatına aykırı olmadığı takdirde yerine getirilecektir. Gerçekleştirilen istinabenin belgeleri talepte bulunulan Devlet Adalet Bakanlığı tarafından talepte bulunan Devlet Adalet Bakanlığına gönderilecektir. Talebin yerine getirilmemesi halinde bunun sebepleri bildirilecektir.

İstinabeye ilişkin tekidler ve bildirimler de keza doğrudan Adalet Bakanlıkları arasında yapılır.

MADDE 6

Adalet Bakanlıklarının takdim yazıları Türkçe ve Almanca olarak hazırlanacaktır.

Tebliğ ve istinabe evrakı, talepte bulunulan Devletin diline tasdikli tercüme ettirilecektir.

Bu tercümenin doğruluğu için talepte bulunan ülkenin yeminli tercümanı tarafından tasdikli yeterlidir.

Tebliğ ve istinabe evrakının Türkçe ve Almanca olarak birer nüsha olarak intikal ettirilmesi yeterlidir.

MADDE 7

Talep eden mahkeme istediği takdirde, zamanında dava taraflarına bildirmek üzere istinabenin yapılacağı yer ve tarihten haberdar edilecektir. Ancak, bu bilgiler keza Adalet Bakanlıkları kanatıyla teati edilecektir.

MADDE 8

Tebliğat veya istinabe talebinin intikal ettirildiği mahkeme bu konularda yetkili değilse, talebi re'sen yetkili mahkemeye havale edecektir.

Talepte sözü edilen şahıs verilen adreste bulunamamış ise, talebi yerine getirmekle görevli mahkeme, kendisinin adresinin tesbiti için gerekli girişimlerde bulunacaktır.

MADDE 9

Adlî veya gayri adlî evrakın tebliği veya istinabe taleplerinin yerine getirilmesi, sırf, talepte bulunulan ülke mahkemelerinin bu konularda münhasır yetkilerinin bulunduğu gerekçesiyle geri çevrilemez.

MADDE 10

Âkit Taraflar, bilirkişilere ödenecek ücretler hariç, tebliğat veya istinabe taleplerinin yerine getirilmesi dolayısıyla, karşılıklı olarak hiçbir ücret veya masraf talebinde bulunmayacaklardır.

MADDE 11

Âkit Taraflardan herbiri, diğerinin ülkesinde bulunan vatandaşlarına kendi diplomatik veya konsolosluk temsilcileri kanalıyla tebliğat yapabilir.

MADDE 12

Üçüncü madde çerçevesinde davanın görüldüğü Devlet mahkemeleri tarafından teminat ve kefaletten muaf tutulmuş olan davacı veya müdahil aleyhine Âkit Taraflardan biri ülkesinde verilmiş mahkeme masraflarına ilişkin mahkûmiyet kararları hakkında, ilgililerin başvuruları üzerine 1 Mart 1954 tarihli Lahey Hukuk Usulüne Dair Sözleşmesi'nin 18 ve 19 uncu maddeleri uyarınca diğer Âkit Devlet yetkili mahkemesince tenfiz kararı verilecektir.

MADDE 13

Masraflarla ilgili kararın kesinleşmiş olduğuna dair ilgili makamdan verilecek belgenin 1 Mart 1954 tarihli Lahey Sözleşmesinin 19 uncu maddesi 3 üncü paragrafı ve 2 nci fıkrası gereğince talepte bulunan ülkenin en yüksek adlî makamı tarafından tasdiki gerekmez.

MADDE 14

1 Mart 1954 tarihli Lahey Sözleşmesinin 19 uncu maddesi 2 nci paragrafı ve 3 üncü fıkrasında öngörülen tercüme, talep eden ülkenin yeminli bir tercümanı tarafından da tasdik edilebilir.

MADDE 15

Her iki ülkenin birinde bir mahkeme veya noterlik tarafından düzenlenen veya tasdik edilen evrakların diğer ülkede yeniden tasdik edilmesine gerek yoktur.

MADDE 16

Her iki ülkenin Adalet Bakanlıkları talep üzerine hukuk davalarına ilişkin olarak kendi mevzuatı hakkında birbirlerine bilgi vereceklerdir.

MADDE 17

Bu Anlaşmanın yürürlüğe girmesi ile Türkiye ve Avusturya arasında Münakit Hukukî ve Ticarî Mevaddı Adliyye Mütcellik Münasebetlere ve Adlî Kararların Tenfizine dair 22 Haziran 1930 tarihli Anlaşmanın 1'den 17'ye kadar olan maddeleri yürürlükten kalkar.

MADDE 18

Bu anlaşmanın uygulanması ve yorumuyla ilgili olarak iki Devlet arasında ortaya çıkabilecek görüş ayrılıkları diplomatik yoldan çözümlenir.

MADDE 19

Bu Anlaşma onaylanacak olup, onay belgeleri Viyana'da teati edilecektir. Anlaşma, onay belgelerinin teatisinden sonraki 3 üncü ayın ilk günü yürürlüğe girecektir. İki Devletten herbiri Sözleşmeyi diplomatik kanaldan yazılı olarak fesh edebilir. Anlaşmanın feshi fesih bildiriminin ele geçtiği günden sonra geçen 6 aylık bir sürenin son gününden itibaren hüküm ifade eder.

Yukarıdaki hükümleri tasdik etmek üzere isimleri geçen temsilciler işbu Ek Anlaşmayı imza etmişlerdir.

Bu Anlaşma Türkçe ve Almanca olarak ve her iki metinde aynı şekilde geçerli olmak üzere 16 Eylül 1988 tarihinde Ankara'da ikişer nüsha halinde tanzim edilmiştir.

TÜRKİYE CUMHURİYETİ
ADINA

AVUSTURYA CUMHURİYETİ
ADINA

BU KANUNA AİT TUTANAKLAR

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Cilt	Birleşim	Sayfa
18	34	373
51	31	24
60	114	150:151,158,220:224

I - Gereççeli 483 S. Sayılı Basmayazı Türkiye Büyük Millet Meclisinin 114 üncü Birleşim tutanağına bağlıdır.

II - Bu Kanunu; Türkiye Büyük Millet Meclisinin Adalet ve Dışişleri komisyonları görüşmüşür.

III - Esas No. : 1/521